

beres Jurisdiction; det blev da fastsat, at de kunde anholde Personer udenfor Jurisdictionen uden at henvende sig til den der besiddede juridiske Embedsmand om hans Assistance. Det var en vigtig Forandring; som da skete til Fordeel for den hurtigere Retspleie. Men der som man tillige vilde have tilladt, at de kunde sætte Retten hvor som helst, ogsaa i den fremmede Jurisdiction, saa vilde det have været en Tilintetgjørelse af Jurisdictionens forholvenes hele Ordning. Paa samme Maade, dersom man nu giver en videre gaaende Frihed end før, men dog indskrænker den til visse bestemte Handlinger, saa overholder man dog Sognebegrænsningen; men dersom man giver Ret til alle disse kirkelige Handlinger, saaledes at enhver Præst kan foretage dem i den fremmede Kirke, gjør man et dybt Indgreb i det hele bestaaende Organisationsforhold. Den ærede sidste Tale, som i dette Dialekt er gaaet ud (Strøm), beklagede sig over, at Udvalgets Fleertal ogsaa havde henpeget til saadanne Ting, som at der gaves visse Personer i Folkekirken, som ønskede en anden Form for Nærværen, ønskede Brydning af Brødet. Jeg vilde da gjøre opmærksom paa, at naar der virkelig er dem i Folkekirken — og derom er jeg overbevist — som ønske en særlig, fra Kirkens vedtagne Form afvigende Form for Nærværens Udbelling, idet de ønske, at der skal bruges virkelig Brød, og at Brødet virkelig skal brydes, saa kunde det jo være, at de fandt en fremmed Præst, som ansaae sig besøjet til at foretage slike Forandringer paa egen Haand, og at just Opfyldelsen af et saadant Ønske vilde lede Udskillingen til at vælge ham til Sjælesørger; for at deeltage i en saadan særlig Altergang. Dertil kommer, at de der ønske at gaae til Alters ene med dem, som de kalde Troende, netop kunde opnaa dette, hvis de i en lille Kreds sluttede sig sammen i et Sogn og valgte en Præst for sig alene; derved opnaaede de just disse separate og eksklusive Altergange, og det vilde være som en Spore til at løse Sognebaandet selv der, hvor dette ellers ikke vilde skee. Den ærede Tale har opfordret mig til at sige, naar Ministeren har givet noget som helst Løfte om en administrativ Ordning, Ved første Behandling udtalte Ministeren udtrykkel-

ligt, at det vilde være ham magtpaaliggende administrativt at ordne Sagen, at raade til, at Præsterne skulle indbefomme hverandre. Det troede nu den ærede Tale, som jeg siger til, at en saadan Opfordring til Præsterne i Almindelighed ingen Indvirkning vilde have, men jeg deler ikke Mening med ham i saa Henseende; ligesom jeg heller ikke deler Mening med ham i den Antagelse, at Præsterne vilde indfatte sig et udtrykkeligt Paabud fra deres Øvrigheds Side. Jeg troer, at det vel vilde kunne have en betydelig Indvirkning paa dem, naar Ministeren tilraaede dem en gjensidig Indbefømmen, og jeg vilde gjerne give nogen Plads for denne hans ujevne Virksomhed. For ikke at opholde Thinget længere, skal jeg ikke udtale mig imod det øvrige af ham Anførte, men henholde mig til, hvad jeg tidligere har sagt.

**Mossin:** Da der er viist mig den Ære, at blive valgt til Medlem af Udvalget i denne Sag, er det naturligtvis en Selvfølge, at jeg maa have tydeliggjort mig de Grunde, hvorfor jeg sluttede mig til Majoriteten og ikke engang kunde gaae ind paa det subsidiaire Endringsforslag. Det er nemlig fordi jeg troer, at naar et saadant Lovforslag, som ikke er udgaaet fra Regjeringen, men fra en enkelt Mand i Folkethinget, skal vinde hele Rigsdagens Bisid, maa det deels være grundet paa en naturlig Ret, deels paa en nødvendig Trang. Hvad nu Retten angaaer, er der fremført som en tilsyneladende meget antagelig Grund, at Vedkommende, som skulle benytte Kirken, selv maae bidrage til alle Kirkens Fornødenheder, og naar de altsaa have Byrderne og Forpligtelserne, maae de ogsaa have Rettighederne. Blive de indenfor Folkekirken, er det ogsaa en Selvfølge, at de maae have Ret til at have Deel i Benyttelsen af de Steder, hvor Gudstjenesten holdes. Det er jo for saavidt meget rigtigt sluttet, men man maa vel agte paa, at den Ret, de have, erholde de just ved Forbindelsen med deres Sognepræst. Ifølge Loven om Sognebaandets Løsning er det klart, at den Ret, de have mistet i deres egen Kirke, erholde de i den valgte Præsts Kirke. Dette Lovforslag staaer i diametral Modsetning til, hvad der er udtalt i Loven om Sognebaandets Løsning, og jeg kan ikke anerkende,